

מסורת הש"ס

(א) מעילה יח. ע"ש, (ב) [שמות
כו, ג] [ומוקח יט דל, ד] [ל-
אלעזר, (כ) [ויקרא יב, ו] [ש"ך
לע"ב], (ז) [דברים כה, א]
(ח) רש"ל מחק תיבת אהל,
(ט) ע"א או בעור,

תורה אור השלם

- [illegible]

לעזי רש"י

ריטור"ש, מפותלים.

מוסף רש"י

אהל אהל ריבה, אהלים
טובא כמיני נפרשת שרה

רבינו חננאל

[illegible]

במה מדליקין פרק שני שבת

ממשכן. דלא הוה ביה שום יואל מן העץ אלא פשתן דכחביב עשר יריעות שם משור: שורין. רטור"ש גלפ" דכחיב משור: ומוטן כפול ששה. כדאמרין בפ' נא לו דסדר יומא (דף ע"א:) דברים שנאמר נכון שם מוטן כפול ששה. ואי קשיא כיון דליף ממשכן כלים ואדם

ממשכן *כתיב הכא וזאת התורה אדם כי ימות באהל וכתיב התם :ויפרוש את האהל על המשכן מה להלן של פשתן קרוי אהל אף כאן של פשתן קרוי אהל אי מה להלן שזורין וחוטן כפול ו' אף כאן שזורין וחוטן כפול ו' ת"ל * אהל אהל ריבה אי אהל אהל ריבה אפילו כל מילי נמי אם כן גזירה שוה כאן אהני ליה ואימא מה להלן קרשים אף כאן קרשים אמר קרא :ועשית קרשים למשכן ²משכן קרוי משכן ואין קרשים קרוין משכן אלא מעתה :ועשית מכסה לאהל הכי נמי מכסה לא איקרי אהל אלא הא דבעי רבי אלעזר עור בהמה טמאה מהו שיטמא באהל המת השתא עור בהמה טהורה לא מטמא עור בהמה טמאה מיבעיא שאני התם דהדר אהדרהי קרא דכתיב ⁵ונשאו את יריעות המשכן ואת אהל מעוד מכסו ומכסה התחש אשר עליו מקיש עליו לתחתון מה תחתון קרוי אהל אף עליון קרוי אהל : גופא בעי רבי אלעזר ²עור בהמה טמאה מהו שיטמא טומאת אהלין מאי קמיבעיא ליה אמר רב אדא בר אבהו תחש שהיה בימי משה קמיבעיא ליה טמא היה או טהור היה אמר רב יוסף מאי תיבעי ליה תנינא לא הוכשרו למלאכת שמים אלא עור בהמה טהורה בלבד מתיב רבי אבא רבי יהודה אומר שני מכסאות היו אחד של עורות אילים אמרדמי ואחד של עורות תחשים רבי נחמיה אומר מכסה אחד היה ודומה כמין תלא אילן והא תלא אילן טמא הוא ה"ק כמין תלא אילן הוא שיש בו גוונין הרבה ולא תלא אילן דאילו התם טמא והכא טהור * א"ר יוסף א"ה היינו דמתרגמינן ססגונא ששש כגוונין הרבה רבא אמר עור בהמה טמאה דמטמא באהל כן ריבה ³עור בהמה טמאה :וישלקה ביד כהן מנין תלמוד לומר * או בכל מלאכת עור ואיכא ערב טמא בהן אלא גמר משרצים דתניא עור עור בהמה טמאה מנין תלמוד לומר * או עור כן מטמאין כבערשה נגעים יוכיחו וחזר הדין כראי זה הצד השוה שבהן שעור טמא בהן בהמה טהורה אף אני אביא אהל המת שעור טמאה כעור בהמה טהורה אמר ליה רבא * מה להצד השוה שבהן שכן מטמאין כפחות טמא אלא בכזית אלא אמר רבא מברנש

איקרי משכן ויש לומר דלדי המשכן איקרי ולא משכן: ר"ב עור בהמה שטאה. פירש רב
בהמה שטאה נדקתיה בת"כ (פי' מוריש) למד אין לי אלא מין בהמה דקה וגאלה כו' דומיה
לרבות עור בהמה דקה ואין גאלתה בהמה גסה וגאלת ואין גאלתה עד שהיא מרבה עורות ש
היא, דנקט בהמה גסה וגאלתה אגב אחרייה נקט דלדיה לא בעיא קרא דקא בשמעתינן יליפינן לעני
וישלקה ביד בהן. מפרש שיש שמואל דליתקרי לרבויה משום דכמיז וסגננז בו יהיה כי
לחם לא יהיה בו נגע קודם שהיה לו לטען טעור: שכן שתי וערב שטאה בהמה. ואל"ס
אשה (לקמן דף סד:). אלא נגד משרצים רתניא עור אין י' אלא עור של בהמה שחורה. ואל"ס
ויש לומר כמו ננגעים והבא כמיז שק וס"ה מה שק מין בהמה דקה וגאלתה דכמותיה בת"כ ולקמן דל
בהמה דקה וגאלתה אגב ע"כ דבת"כ מרבה שק אף שק הבא מחזיר שהוא דבר טמא אפי"ה הוא אמינת
דיחיינו של עור ולא הויאקס למאי דמריז בשק לכן פליגטקרי ריבוי. הכי פורט: בזה"ל פירשין. ואל"ס
הוא של שערות של הבהל ממזיק וקשה לריי ולקח מת שערותיו בזה"ל שיהיה דגב
(ג"כ סל) ואומר ר"י משום דג"ש דאחל אהל ממשכן סתרה לה אף פליגטקרי ריבוי ועוד י"ל דג"ש לא

כת.

עין משפט
נר מצוה

פ א ב ג ח ט י יא יב יג יד יה
 מהלכות טומאות מת
 הלכה יב:
פ ג ד טו טז טז טז טז טז טז
 טומאות לרפת הל"ז:
פ ד ה ו ז ח ט י יא יב יג יד יה
 שם פ"יב הלכה
 יב:

הגהות הב"ח

(א) 'תום' ד"ה יפרוש וכו'
דמתחלה נתן אדנים ואת"כ
קרישים ואת"כ עמודים
וכתיב אחר העמודים
יפריש את האהל: (ב) ד"ה
את"כ וכו' לא למעט ולא לרבות
הס"ד והשאר נמשך:

גליון הש"ס

הנהגתו של משה רבינו
היה להעביר את ישראל
בדרך ישרה, בדרך
הצדקה והשלום.

תום' ישנים

[illegible]

רַב וְסִיס גַּאן

[illegible]